

Warszawa, dnia 29 marca 2013 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

P.K. Bachan

Biuro Pracy Senackiej

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 2.04.13
nr 2632 podpis *M. Ull*

wpłynęło dn. 02.04.2013 r.

nr 1518 podpis *M. Polce*

PT10/0602/7/140/LWW/13/RWPD-11293 /eD-26882

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Sanonny Perie Manatlu,

W związku z pismem Pana Marszałka, znak: BPS/043-27-1085/13 z dnia 26 lutego br., przy którym zostało przesłane oświadczenie złożone przez senatorów Roberta Mańtowa, Grzegorza Wojciechowskiego, Bogdana Pęka, Marka Martynowskiego, Jana Marię Jackowskiego, Henryka Górskiego i Krzysztofa Słonia, dotyczące transportowców działających na terenie województwa łódzkiego, uprzejmie wyjaśniam.

Stosownie do art. 293 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) indywidualne dane zawarte między innymi w deklaracjach oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników, aktach dokumentujących czynności sprawdzające czy aktach postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe objęte są tajemnicą skarbową.

Objęcie ww. materiałów tajemnicą skarbową oznacza nie tylko ograniczenie możliwości ich wykorzystania przez podmioty nimi dysponujące, lecz także prowadzi do zawężenia kręgu podmiotów, którym można udostępnić akta sprawy podatkowej, jak też same dane zawarte w tych aktach. Są nimi bowiem jedynie podmioty ściśle określone przez przepisy ww. ustawy Ordynacja podatkowa. Wśród podmiotów uprawnionych do dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy podatkowej, w tym indywidualnych danych podatnika nie są wymienieni senatorowie (art. 299 ustawy Ordynacja podatkowa).

Mając na uwadze powyższe przepisy ww. ustawy Ordynacja podatkowa, zgodnie z którymi informacje dotyczące konkretnego podatnika uzyskane w wyniku prowadzonego postępowania podatkowego czy kontroli podatkowej objęte są tajemnicą skarbową, jak również fakt, iż przepisy powyższej ustawy Ordynacja podatkowa ściśle określają zasady udostępniania informacji stanowiących tajemnicę skarbową oraz wymieniają enumeratywnie podmioty, którym takie informacje mogą zostać udostępnione, nie jest możliwe przekazanie Panom Senatorom informacji, o które zwracają się w oświadczeniu. Informacje te dotyczą bowiem konkretnego podatnika, tj. pana Romana *J* oraz pana Kazimierza *E* i ujawnienie ich oznaczałoby naruszenie tajemnicy skarbowej.

Odpowiadając natomiast na zawarte w oświadczeniu pytanie dotyczące interpretacji przez organy podatkowe używanych w decyzjach sformułowań: „faktura fikcyjna”, „faktura nierzetelna”, „faktura wadliwa” czy „faktura nierzeczywista”, informuję, że przepisy o podatku

Finansów

od towarów i usług nie posługują się ww. pojęciami. Używane zarówno przez organy podatkowe jak i sądy administracyjne określenia faktur są odzwierciedleniem sytuacji, w których została wystawiona konkretna faktura. W praktyce bardzo często dochodzi do wystawienia dokumentu nazwanego fakturą, który wskazuje na zdarzenie gospodarcze, które w ogóle nie zaistniało lub zaistniało ale w innych rozmiarach albo zaistniało lecz pomiędzy innymi podmiotami. Taki dokument nie może być nazwany prawidłowo wystawioną fakturą. W zależności zatem od konkretnego stanu faktycznego taki dokument będzie określany jako „faktura fikcyjna”, „faktura nierzetelna”, „faktura wadliwa” czy „faktura nierzeczywista”.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług faktura stanowiąca podstawę do odliczenia podatku naliczonego musi dokumentować rzeczywiste zdarzenie (świadczoną usługę lub sprzedaż towaru), a nie tylko być prawidłowa z formalnego punktu widzenia.

W zakresie zarzutów zawartych w dostanym piśmie Pana Romana J. [imię] uprzejmie informuję, że ww. pismo dotyczy materiału zgromadzonego w prowadzonym wobec Pana J. [imię] postępowaniu podatkowym i wydanej decyzji nr III-4/4407-0016/09/VAT/SR/MM/AK/16224/10.

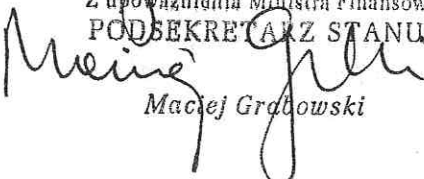
Zaznaczyć należy, że w myśl art. 127 ww. ustawy Ordynacja podatkowa postępowanie podatkowe jest dwuinstancyjne. Realizacją powyższej zasady ogólnej jest przepis art. 220 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa stanowiący, iż od decyzji organu podatkowego wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie. Do rozpatrzenia odwołania właściwy jest organ podatkowy wyższego stopnia. Takim organem wobec decyzji naczelnika urzędu skarbowego jest dyrektor izby skarbowej. Natomiast w przypadku wydania decyzji podatkowej w pierwszej instancji przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej od decyzji tej służy odwołanie do właściwego dyrektora izby skarbowej.

Działalność administracji publicznej w zakresie wydanych decyzji podatkowych podlega kontroli sądów administracyjnych pod względem zgodności tych aktów z prawem. Podkreślenia wymaga, że sądy administracyjne są władzą odrębną i niezależną od innych władz (art. 173 Konstytucji RP), a na podstawie art. 170 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) prawomocne orzeczenia tych sądów mają moc wiążącą.

Ingerencja Ministra Finansów w postępowania prowadzone przez właściwe organy wobec Pana Romana J. [imię]; skutkowałaby naruszeniem ww. zasady dwuinstancyjności, co dawałoby podstawę do stwierdzenia nieważności wydanych w takich okolicznościach decyzji podatkowych.

Z powyższych przyczyn nie jest możliwe zajęcie stanowiska odnośnie wnoszonych zarzutów, gdyż stanowiłoby to nieuprawnioną ingerencję w samodzielność orzekania organów podatkowych.

Jak już wskazano podatnicy mają prawo do weryfikacji decyzji organów podatkowych przed sądami administracyjnymi uprawnionymi do badania legalności podjętych przez organy podatkowe rozstrzygnięć.

z poważaniem
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETAZ STANU

Maciej Grabowski